

gravelssvæsenet at sige: Vi tage alene denne vor formelle Ret i Betragtning og bryde os ikke om Kjøbenhavn's Kommune. Det har ikke manglet paa Fristere over for mig, som have sagt: Herre Gud, det er jo en Kjøbenhavn's Myndighed; som foranlediger Udsættelsen, lad os dog saa en Dom i Sagen. Jeg maatte sige dertil: Nej, Ministeren maa handle selvstændig og maa tage sit selvstændige Ansvar, og det kan ikke nytte mig noget, at andre have Motiver, som jeg ikke kan anse for bindende over for mig, jeg maa have Sagen gennemført. Altsaa, idet jeg indrømmer, at Spørgsmaalet kan komme for Domstolene, siger jeg tillige, at jeg dermed ikke kunde lade Sagen stoppe, og jeg kan ikke se andet, end at jeg efter Grundlovens § 72 har Føje til at stille mig paa det Standpunkt. Den ærede Foredrager mener jo, at saa længe Øvrighedens Myndighed ikke overstrider sin Grænse, er Betingelsen for Fogdens Indsættelse ikke til Stede. Det forekommer mig, at det ærede Medlem vanskeligt vil kunne godtgøre, at Øvrigheden har overstredet sin Kompetence. Dette med Hensyn til Domstolene. Fogedspørgsmaalet ser jeg noget anderledes paa. Det kan da umulig tænkes, at Begravelssvæsenet ved at benytte Fogden kan blive bedret stillet end ved almindelig Sagsanlæg. Jeg er nu af den Mening — som det ærede Medlem ogsaa antydede — at Fogedforbud er uanvendeligt over for offentlige Myndigheder i Landet og særlig ikke kan anvendes over for Ministerierne. Forbudet var nemlig rettet mod Ministeriet og ikke mod Generaldirektøren. Saa Grund af denne Opfattelse har jeg ikke kunnet andet end betragte Fogedforbudet som ikke eksisterende, og derfor har jeg været, som stet er, i den Skrivelse, det ærede Medlem har oplæst. Dette er altsaa mit Svar til den ærede Foredrager.

Denne Sag burde aldrig have været frem og burde aldrig have kunnet komme frem, og jeg vil meget beklage, om de kommunale Myndigheder over for Regeringen herefter, naar man har en Sag at forhandle om, skulde begynde med at bruge en saa hensynsløs Fremgangsmaade som at sende Ministeriet Kongens Foged paa Halsen. Det er lidet heldigt, og det har i dette Tilfælde været saa unødvendigt som muligt; thi hvis Begravelssvæsenet havde henvendt sig til mig mellem den 31te Maj og 27de Juni, saa havde, saa vist som jeg staar her, Sagen været forliget. Det kan være, at det saa ikke var blevet den celebre Sag; Sagsførerne vilde ikke have haft saa meget at gøre, der var ikke blevet Anledning til saa mange Skrivelser og det var ikke kommet saa meget Røg og

Støv om det hele — det kan jo vel være, at nogle have sat Pris paa det, men den Mening kan Begravelssvæsenet dog vel ikke have haft. Hvis Begravelssvæsenet havde søgt at komme til Forlig, efter at Ekspriationsforretningen var afholdt, saa kunde man jo være kommen til Ministeren — man kunde let have faaet at vide af Magistraten, at man let kan komme overens med Ministeriet ad den Vej, og der er flere meget store Spørgsmaal, som ere blevne løste paa den Maade. Men selv om Begravelssvæsenet ikke vilde være gaaet til Trafikministeren, saa kunde det jo have holdt sig til Kultusministeriet, thi selv om Begravelssvæsenet er selvstændigt, saa har dog baade Kommunen og Kultusministeriet et Ord at sige i økonomiske Spørgsmaal, saa vilde Forlig ganske sikkert være naaet, ligesom det uden stor Vanskelighed blev naaet, da der blev kaldt paa mig personlig — for øvrigt af et Medlem af Magistraten, der ikke har noget med Begravelssvæsenet at gøre. Naar jeg siger, at der vilde været blevet Forlig, saa skylder jeg naturligvis at sige hvorfor, og jeg skal da sige, at det vilde være stet paa samme Grundlag, som det nu er bragt i Stand, og af den samme Grund. Naar man nemlig først var paa det rene med, at Begravelssvæsenet ikke ønskede det større Areal tilbage, efter at det var afgraved, men derimod renoncerede paa at saa det mindre Areal tilbage, saa fulgte deraf ligefrem, at det mindre Areal, som blev afstaaet, kunde afgraves til Bunds, man kunde tage alt det, der kunde faas, og deraf følger, at Aralet kunde være meget mindre. Jærnbanevæsenet vilde gerne have haft 3/4 Td. Land og har maattet betale mindst 15,000 Kr. mere for den Fjeld end for den, man fik andetsteds fra. Men vi vare vel nok komme over det paa samme Maade som nu. Sagen er den, Afkøderne bleve noget billigere end oprindelig paareguede, og da man altsaa havde Pengene, kunde man betale saa meget. Det ene Moment, Fasthøttelsen af Arealets Størrelse — det trøster jeg mig til at sige — vilde man altsaa nok være kommen overens om, i alt Fald saa snart man havde forhandlet med mig personlig. Det andet Spørgsmaal vedrører Prisen, og der skal jeg indrømme, at Betalingen er overordentlig høj, og jeg ved, at der er Misforhold i Omegnen derude, fordi Begravelssvæsenet har faaet en langt højere Pris, end Behøerne ellers have faaet, og Kommissionens Medlemmer, ganske særlig de kommunale Medlemmer i Kredsen have ogsaa erklæret, at de ikke vilde have givet det. Men jeg har Lov til at se selvstændig paa Spørgsmaalet og har ment, at der var